

DOSAR NR. 4707/2/2011

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 1269
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 23.02.2012
CURTEA COMPUSĂ DIN :
PREȘEDINTE : EUGENIA ION
GREFIER : RAMONA BARBU

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâțul Silvestru Vasile, având ca obiect constatarea calității de lucrător al Securității.

La apelul nominal în ședință publică, se prezintă reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic [REDACTED] cu delegație la dosar, fila 9, lipsă fiind pârâțul Silvestru Vasile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că, prin serviciul registratură, s-a depus la dosarul cauzei, cu data de 09.02.2012, de către pârâțul Silvestru Vasile, întâmpinare, în două exemplare.

Curtea procedează la comunicarea către reprezentantul reclamantului a unui exemplar din întâmpinarea depusă de pârât prin serviciul registratură, pentru termenul de astăzi.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic, arată că nu are cereri prelabile de formulat.

Nemaifiind cereri prelabile de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul reclamantului în susținerea acțiunii.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată, să se constate calitatea de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Silvestru Vasile, pentru motivele arătate în conținutul acțiunii. Din materialul probator depus la dosarul cauzei, rezultă că acesta a utilizat dosarul informativ aflat legătura sa pentru a identifica și a pătrunde în intimitatea unor persoane, care se aflau în relație cu alte persoane care erau urmărite. Pentru aceste considerente, consideră că s-a încălcat dreptul a viață privată persoanelor asupra cărora a inițiat acea acțiune informativă.

Curtea rămâne în pronunțare pe fondul cauzei.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele :

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 4707/2/2011, reclamantul Consiliul

Național pentru Studiarea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) a chemat în judecată pe pârâțul Silvestru Vasile, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate calitatea acestuia de lucrător al Securității.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, prin cererea nr. P 3169/09/28.10.2009 adresată C.N.S.A.S. de către doamna [REDACTED], s-a solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 236378 (cotă C.N.S.A.S.), dosar în care pârâțul figurează la vol. 2, fila 26. De asemenea, prin cererea nr. P 970/09/15.05.2009 adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTED], s-a solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 234681 (cotă C.N.S.A.S.), dosar în care pârâțul figurează la vol. 2, f.458, vol. 2, f. 51 și vol. 5, f. 108, 154. Prin cererea nr. P 1593/10/27.10.2009 adresată C.N.S.A.S. de către doamna [REDACTED], s-a solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 258555 (cotă C.N.S.A.S.), dosar în care pârâțul figurează la vol. 4, f. 171v. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. (7) și alin. (8) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererile formulate sunt legale.

Reclamantul a mai arătat că, astfel cum rezultă din cuprinsul Notei de constatare nr. DI/I/604/21.03.2011, precum și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâțul a avut gradul de locotenent colonel și funcția de șef secție în cadrul Direcției Regionale de Securitate Iași.

În această calitate, în acțiunea deschisă asupra unui „pensionar, fost avocat și membru P.N.Ț., fost condamnat”, urmărit pentru „stabilirea atitudinii prezente și a activității celui în cauză, precum și clarificarea naturii legăturilor pe care acesta le avea anterior” a obținut de la colaboratori, persoane de încredere și surse oficiale, informații despre viața privată a unor apropiați ai urmăritului, informații pe care le-a trimis spre exploatare solicitantului verificării, respectiv Serviciului Raional de Securitate Piatra Neamț. În viziunea organelor de Securitate, orice persoană care intra în legătură cu un urmărit al Securității era un potențial opozant al regimului, intrând astfel în angrenajul complex al verificărilor și încadrărilor informative, situație în care s-au aflat și persoanele despre care pârâțul a cules informații : „este o fire rezervată și închisă, din care cauză nu întreține relații apropiate cu vecinii săi și uneori, foarte rar, este vizitat de un cetățean a cărui identitate sursele noastre nu o cunosc”; „Din investigațiile efectuate în teren a rezultat că cel în cauză este caracterizat ca o persoană liniștită, având comportări bune față de unele persoane, iar față de altele, cum ar fi cazul cu numitul D. / . .. /, și cu familia P.C., care îi este chiriaș celui în cauză, s-au judecat. De asemenea, a mai rezultat că îi vin rude din Piatra Neamț, dar sursele nu cunosc identitatea acestora”.

Față de cele arătate, reclamantul a apreciat că se impune următoarea precizare : definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau <drepturi și libertăți fundamentale ale omului>. Din punctul de vedere al legiuitorului, este

irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul O.U.G. nr. 24/2008 cu modificările și completările ulterioare.

În plus, a arătat reclamantul, în definiția lucrătorului Securității, dată de art. 2 lit. a) din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, nu se cere ca acesta să fi participat la mai multe activități prin care să fi suprimat drepturi și libertăți cetățenești. Este de ajuns desfășurarea unei singure astfel de acțiuni, în condițiile definiției legale, pentru a fi reținută calitatea de lucrător al Securității.

A conchis reclamantul că pârâțul, prin activitățile desfășurate, a îngrădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngrădirea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea a încadrat cu informatori persoane din anturajul urmăritului pentru simplul motiv că se aflau în relații apropiate cu acesta.

În concluzie, reclamantul a opinat că activitățile desfășurate de către pârât, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngrădit dreptul la viață privată prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Pentru argumentele prezentate, reclamantul a considerat că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a) din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”.

Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată :

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speță, această condiție este asigurată deoarece pârâțul Silvestru Vasile a avut gradul de locotenent colonel și funcția de șef de secție în cadrul Direcției Regionale de Securitate Iași (1967).

2. În calitatea menționată la punctul 1, să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare la cea dată.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul articolelor : art. 1 alin. (7) și alin. (8), art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. (1) și alin. (5) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea Colegiului nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 Cod Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii s-a administrat proba cu înscrisuri.

Prin întâmpinarea formulată în cauză, pârâțul Silvestru Vasile, a solicitat respingerea acțiunii în constatare formulată de Consiliul Național pentru Studierea

Arhivelor Securității ca neîntemeiată și obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul proces, pentru următoarele motive :

Este adevărat faptul că în perioada februarie 1949 - decembrie 1967 a activat în cadrul Serviciului de Securitate din subordinea Ministerului de Interne - Inspectoratul Județean Iași, ca militar, având gradele de Căpitan, Șef Secție Anchete Penale în cadrul Direcției Regionale de Securitate IAȘI (1957) și apoi de Locotenent Colonel, șef de Secție în cadrul Direcției Regionale de Securitate (1967), și a îndeplinit activități specifice funcției pe care o deținea.

Departate de adevăr este însă faptul că ar fi desfășurat activități prin care ar fi suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, în scopul susținerii puterii totalitar comuniste.

Inițiativele pe care le-a întreprins erau specifice departamentului în care își exercita funcția, respectiv Secția de Anchete Penale, astfel cum în prezent, atât organele de urmărire penală, cât și ofițerii din cadrul Securității, în scopul soluționării unor dosare, desfășoară activități de cercetare penală, pentru obținerea unor informații, și implicit, pentru aflarea adevărului.

Investigațiile care i-au fost însărcinate au privit numai persoane asupra cărora existau suspiciuni că ar fi săvârșit sau intenționează să săvârșească infracțiuni, întrucât nu erau la primul contact cu legea penală, acesta fiind motivul real pentru care s-au deschis dosarele de anchetă, și nu datorită faptului că pur și simplu nu agreau sistemul totalitar comunist aflat la putere în acea perioadă.

Activitățile desfășurate nu au îngrădit în niciun fel drepturile și libertățile nici uneia dintre persoanele vizate. Acest fapt este dovedit și prin rapoartele pe care le-a realizat și în care a redat cu exactitate situația de fapt, a descris urmăritul exact așa cum i-au fost furnizate informațiile de către apropiații acestuia, fără a-i aduce niciun fel de învinuiri false sau a-i încălca vreunul dintre drepturile fundamentale.

Astfel, așa cum rezultă din Notele de constatare depuse la dosarul cauzei, în calitatea pe care o deținea, de Locotenent Colonel, șef de Secție în cadrul Direcției Regionale de Securitate, a efectuat acte de cercetare penală privind-l pe „Ț.I. pensionar, fost avocat și membru P.N.Ț., condamnat”, urmărit pentru stabilirea atitudinilor ulterioare faptelor pentru care acesta fusese condamnat, tocmai pentru a preîntâmpina perseverența infracțională, precum și pentru a clarifica situații privind legăturile pe care acesta le avea anterior săvârșirii infracțiunii pentru care fusese condamnat, întrucât existau suspiciuni legate de relații de complicitate de care nu se avea la cunoștința la momentul judecării cauzei.

În ceea ce privește persoanele în legătură cu care a efectuat investigații, nu a efectuat niciun raport care să redea situații neconforme cu realitate. Mai mult decât atât, a redat cu exactitate informațiile care îi fuseseră puse la dispoziție cu privire la persoana în cauză.

Astfel, despre numitul B.G., așa cum reiese foarte clar și din notele de constatare aflate la dosarul cauzei, a înțeles să menționeze în adresa din 23.11.1967 emisă de Direcția Regională de Securitate Iași către Serviciul Raional de Securitate Piatra Neamț, următoarele aspecte : „La domiciliu, cel în cauză este cunoscut ca un element serios, liniștit și corect în relațiile cu vecinii , fiind caracterizat de aceștia ca având comportări frumoase, atât în familie, cât și în societate.”, ceea ce arată tocmai

faptul că dorea să înlătore orice suspiciune care plana asupra acestuia, și care îi determinase pe superiorii săi să considere necesară anchetarea lor.

Din cele enunțate anterior nu rezultă niciun element care ar putea proba încălcarea vreunui drept fundamental al acestuia, ba chiar contrariul, a înțeles să redea realitatea așa cum fusese constatată la fața locului, și cum rezulta de la persoanele cu care a intrat în contact, în desfășurarea anchetei penale.

Mai mult decât atât, despre numitul E.V. a înțeles să semneze Adresa din 06.11.1967 de Direcția Regională de Securitate Bacău către Serviciul Raional de Securitate Piatra Neamț, întrucât aceasta furniza următoarele informații de natură să înlătore orice suspiciune în legătură cu persoana în cauză : „Din investigațiile efectuate în teren a rezultat că cel în cauză este caracterizat ca o persoană liniștită, având comportări bune față de unele persoane, iar față de altele, cum ar fi cazul cu numitul D.I. și cu familia P.C., care îi este și chiriaș celui în cauză, s-au judecat.”

Din cele de mai sus nu poate rezulta în nicio formă vreo activitate pe care ar fi efectuat-o de natură să încalce un drept fundamental al persoanei subiect al anchetei, ba chiar rezultă faptul că a respectat atât sarcinile care i-au fost încredințate în scopul aflării adevărului în cauză, cât și persoanele implicate în anchetă, despre care a înțeles să redea numai realitatea rezultând din probe concrete.

În acțiunea formulată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se invocă încălcarea unui singur drept, a dreptului la viață privată (art.12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului), însă fără a argumenta în niciun fel modalitatea prin care se susține că ar fi făcut o astfel de încălcare. Nu a făcut decât să respecte sarcinile de serviciu, fără a aduce atingere niciunui drept al nici unei persoane.

Pentru toate aceste aspecte, pârâtul a solicitat respingerea în totalitate a acțiunii formulate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca neîntemeiată, și obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu prezentul proces.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 115 și urm. Cod procedură civilă

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele :

Potrivit art. 2 lit. a) din O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, este lucrător al Securității „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

Pârâtul Silvestru Vasile îndeplinește condițiile prevăzute de aceste dispoziții legale, întrucât a avut gradul de locotenent colonel și funcția de șef de secție în cadrul Direcției Regionale de Securitate Iași (1967), iar în această calitate a dispus și a întreprins măsurile informativ - operative menționate în Nota de constatare nr. DI/I/604/21.03.2011, care nu au fost contestate în cauză.

Prin activitățile desfășurate de pârât în scopul susținerii regimului totalitar comunist au fost suprimate drepturi și libertăți fundamentale ale omului, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată, respectiv : dreptul la viață privată prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În concluzie, pentru considerentele evidențiate, Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. a) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, astfel că urmează să dispună, în temeiul art. 11 din acest act normativ, admiterea acțiunii promovate de reclamant și constatarea calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Silvestru Vasile.

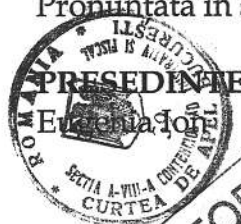
**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, sector 3, str. Matei Basarab, nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâțul **SILVESTRU VASILE**, cu domiciliul în Iași, _____, județul Iași.

Constată existența calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Silvestru Vasile, născut la data de 12 mai 1926, în Iași, județul Iași, fiul lui Necolai și al lui Elena.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 23.02.2012.

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

GREFIER
Ramona Barbu

Red. E.I.
Tehnored. R.B./4 ex./06.03.2012

1. 2 com/